
ROZMACHNAĆ (1) *vb pf*

3 sg fut rozmâchnie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Machnąć czymś nad kimś, tu: kropidłem; iron.: pobłogosławić [kogo]: Abo gdy w obiad przybieży [ksiądz] A kukła ná łtole leży To ią wnet z łtołu ogoli A mnie kęs połypie łoli [...] Potym mię pokropi wodą To iuz z bogiem idą zgodą. Alic przed łię iáko gorze Ciągni łie Woyćie nieboże. Jednák niżli cię rozmachnie Przed łie tá rzecz mieszkiem pachnie. *RejRozpr* A3.

Formacje współrdzenne cf MACHAĆ.